

**Міністерство освіти і науки України
Інститут педагогіки НАПН України
Інститут філософії НАН України
Інститут історії України НАН України
Інститут держави і права імені В.М. Корецького НАН України
Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова
Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара**

ОСВІТА І НАУКА В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ

**МАТЕРІАЛИ
Всеукраїнської наукової конференції**

24-25 листопада 2017 р.

Частина I

УДК 303
ББК 63.3
О 72

Редакційна колегія:

Токовенко Олександр Сергійович, д.філос.н., проф., декан факультету суспільних наук і міжнародних відносин Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Ищенко Ігор Васильович, д.політ.н., доц., в.о. завідувача кафедри міжнародних відносин Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Горбатенко Володимир Павлович, д.політ.н., проф., заступник директора Інституту держави і права ім. В. М. Корецького НАН України

Касьянов Георгій Володимирович, д.і.н., проф., зав. відділу новітньої історії та політики Інституту історії України НАН України

Пометун Олена Іванівна, д. пед. н., проф. член-кореспондент НАПН України, головний науковий співробітник відділу суспільствознавчої освіти Інституту педагогіки НАПН України.

Хамітов Назіп Віленович, д.філос.н., проф., провідний науковий співробітник відділу філософської антропології Інституту філософії ім. Г.С. Сковороди НАН України

Крилова Світлана Анатоліївна, д.філос.н., проф., завідувач кафедри філософської антропології Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова

Окороков Віктор Броніславович, д.філос.н., проф., завідувач кафедри філософії Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара

Висоцький Олександр Юрійович, д.політ.н., проф., професор кафедри міжнародних відносин Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Кривошеїн Віталій Володимирович, д.політ.н., проф., завідувач кафедри соціології Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Третяк Олексій Анатолійович, д.політ.н., доц., завідувач кафедри політології Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Вершина Вікторія Анатоліївна, к.філос.н., доц., доцент кафедри філософії, заступник декана факультету суспільних наук і міжнародних відносин з наукової роботи Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Ключник Руслан Максимович, к.політ.н., доцент кафедри політології та міжнародних відносин Університету імені Альфреда Нобеля.

О 72 Освіта і наука в умовах глобальних трансформацій. Матеріали Всеукраїнської наукової конференції. 24-25 листопада 2017 р., м.Дніпро. Частина I. / Наук. ред. О.Ю.Висоцький. – Дніпро: СПД «Охотнік», 2017. – 374 с.

У збірник вміщено матеріали Всеукраїнської наукової конференції «**Освіта і наука в умовах глобальних трансформацій**», що присвячені осмисленню стану та проблем сучасної освіти і науки в Україні та у світі, визначенню дієвих заходів та оптимальних шляхів подолання негативних явищ в освітній та науковій сферах. Рекомендовано для студентів, аспірантів і викладачів вищих навчальних закладів, науковців.

© Колектив авторів, 2017

© ДНУ ім. Олеся Гончара, 2017

IV. Готовність до інноваційної діяльності, пріоритет освітніх технологій: апробація сучасних науково-методичних концепцій, виявлення та впровадження освітніх продуктивних технологій навчання і виховання; забезпечення методичного супроводу навчально-виховного процесу: розробка авторських програм, спеціальних і факультативних курсів; системне використання міжпредметних зв'язків міжпредметної інтеграції, тобто інтегративного підходу; поповнення власного арсеналу інноваційними формами уроків (занять); організація творчого педагогічного процесу, оскільки підвищення фахової підготовки можливе тільки у творчості [1].

Але не один з перерахованих способів не буде ефективним, якщо педагог сам не усвідомлює необхідність підвищення власної професійної компетентності.

Педагогічні працівники повинні пам'ятати, що формування професійної компетентності – процес циклічний, тому в процесі педагогічної діяльності необхідно постійне підвищення професіоналізму, і кожен із перерахованих шляхів повторюються, але вже в новій якості.

Отже, професійна компетентність може розумітися як один із структурних компонентів професійної готовності до конкретного виду діяльності. А професійно компетентний педагог, в свою чергу, це людина з високим рівнем професійної культури, яка виявляється у здатності знаходити задоволення в праці: творчій діяльності, спрямованій на формування особистості учня; оволодінні культурною спадщиною: в особистих моральних якостях. Бо, як говорив В.Сухомлинський «Далеко не кожен стане вченим, письменником, артистом, далеко не кожному судилося винайти порох або велосипед, але майстром своєї справи має стати кожен».

Список використаних джерел

1.Бойчук Н.І. Професійна компетентність вчителя як запорука успішності суспільства. – [Електронний ресурс] - Режим доступу: <http://intkonf.org/boychuk>. 2.Зязюн І.А. Педагогічна майстерність: підручник / І.А. Зязюн, Л.В.Крамущенко, І.Ф.Кривонос та ін.; за ред. І.А.Зязюна. – К.: Вища школа, 2004. – 286 с. 3.Сергієнко Н.Ф. Професійна компетентність сучасного вчителя. – [Електронний ресурс] - Режим доступу: <http://tme.uto.edu.ua/pdf>. 4.Скворцова С.О. Професійна компетентність вчителя: зміст поняття / С.О. Скворцова // Наука і освіта. – 2009. – № 4. – С. 93-94.

К. О. Талалаєв, О. О. Сікорська, О. О. Уварова

СТАВЛЕННЯ СТУДЕНТІВ-МЕДИКІВ ДО ВОЛОНТЕРСЬКОГО РУХУ І ПЕРСПЕКТИВИ ЙОГО ВИКОРИСТАННЯ У ПРОФЕСІЙНІЙ ОСВІТІ (досвід соціопитування в Одеському національному медичному університеті)

Волонтерство на рівні університетської освіти можна розглядати як одну із складових фахової підготовки лікаря. Робота медичних навчальних закладів у напрямку розвитку волонтерського руху створює умови для виховання у студентів-медиків співчуття і прагнення до безкорисної допомоги.

З літературних джерел відомо про наявність мотиваційної складової волонтерського руху [2; 3; 4; 7], волонтерську діяльність у вищому навчальному закладі [1] та її роль у процесі професійної підготовки [5; 6]. Дослідження Дж.Клері та його колег, яке вже стало класичним, дозволило виділити шість основних мотивацій для участі у волонтерському рухові, дві з яких є базою теоретичного обґрунтування участі у ньому студентів-медиків: когнітивна функція (навчитися новому, здобути нові навички) та кар'єрна функція (волонтерство сприймається як засіб для підтримки професійних навичок) [8].

В Одеському національному медичному університеті розроблено «Положення про організацію волонтерського руху», для подальшого практичного втілення якого у жовтні 2017 р. було проведено опитування студентів університету з метою з'ясування їхнього ставлення до волонтерського руху. В опитування взяли участь 196 студентів 2 курсу медичного факультету.

Саме робота, пов'язана з майбутньою професією (робота в лікарнях, хоспісах, догляд за хворими, інвалідами, дітьми тощо), була обрана студентами як найцікавіший напрям, а надання бонусів і пілг під час навчання та можливість кар'єрного росту й досвід у сфері майбутньої професії як найефективніші способи заохочення волонтерів. Крім того, важливими аспектами волонтерської діяльності студенти позначили можливість допомагати людям та отримувати нові знання і досвід. На питання, чи хотіли б вони взяти участь у добровільній роботі в університетських клініках (допомога персоналу та пацієнтам в межах, дозволених законодавством), «так» відповіли 172 (86 %) студенти, з яких 126 основною причиною такого бажання зазначили можливість отримати нові знання і досвід у сфері майбутньої професії.

Враховуючи нахили та інтереси студентів, які вирішили пов'язати своє життя зі сферою охорони здоров'я, найбільш привабливою для них дійсно може стати добровільна допомога пацієнтам, котрі проходять лікування у клініках медичних навчальних закладів, або інших лікарнях та хоспісах. Закордонні дослідження свідчать про користь подібних практик як для виховання особистості майбутнього лікаря, прищеплення йому емпатії, так і для подальшого навчання та роботи [5; 6]. Формою волонтерства може бути відвідування студентами загальноосвітніх закладів з метою інформування школярів про методи запобігання захворювань.

Волонтерська діяльність надасть студентам-медикам можливість оволодіти навичками роботи, отримати допрофесійну підготовку і досвід соціальної роботи, пройти школу життя і сформувати гуманні, духовні цінності, виконувати роботу, яка їм подобається і є частиною подальшої професійної діяльності.

Список використаних джерел

1. Бондаренко З. П. Волонтерська робота у вищому навчальному закладі / З. П. Бондаренко // Вісник Запорізького національного університету. Педагогічні науки. – 2008. – № 1. – С. 25–30.
2. Деміда С. М. Мотивація студентів до волонтерської діяльності / С. М. Деміда, М. С. Носок // Вісник Львівського державного університету безпеки життєдіяльності. – 2016. – № 13. – С. 168–174.
3. Holdsworth C. Why Volunteer? Understanding Motivations For Student Volunteering / C. Holdsworth // British Journal of Educational Studies. – 2010. – Vol. 58, Is. 4. – P. 421–437.
4. Medical student motivations to volunteer / C. L. Switzer, G. E. Switzer, A. A. Stukas, C. E. Baker // Journal of Prevention & Intervention in the Community. – 1999. – Vol. 18, Is. 1–2. – P. 53–64.
5. Medical students as hospice volunteers: reflections on an early experiential training program in end-of-life care education / M. L. Mott, R. Gorawara-Bhat, M. Marschke, S. Levine // Journal of Palliative Medicine. – 2014. – Vol. 17, Is. 6. – P. 696–700.
6. Medical students as hospice volunteers: the benefits to a hospice organization / J. Setla, L. Watson // American Journal of Hospice and Palliative Medicine. – 2006. – Vol. 23, Is. 5. – P. 392–398.
7. Planalp S. Motivations of hospice volunteers / S. Planalp, M. Trost // The American Journal of Hospice & Palliative Care. – 2009. – Vol. 29, N 3. – P. 188–192.
8. Understanding and assessing the motivations of volunteers: A functional approach / E. G. Clary, M. Snyder, R. D. Ridge [et al.] // Journal of Personality and Social Psychology. – 1998. – Vol. 74, N 6. – P. 1516–1530.

Г. В. Хоменко

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ВИВЧЕННЯ ТВОРІВ УКРАЇНСЬКОГО ПОСТМОДЕРНІЗМУ

Входження України після здобуття незалежності до європейського культурного простору сприяло залученню вітчизняного письменства до скарбниці світового мистецтва. З одного боку, відсутність політичної заангажованості, відкритість та можливість опертися на загальноєвропейський досвід позитивно впливає на літературний процес, але, з іншого боку, незавершеність, дискусійність та суперечливість в інтерпретаціях нашої епохи породжують численні труднощі у розумінні сучасного мистецтва, зокрема і літератури. ХХІ століття – це епоха постмодернізму, і такі мислителі як У. Еко, М. Фуко, Ж. Дерріда, Ж.-Ф. Ліотарт, у своїх працях обґрунтовують причини та наслідки змін, що відбуваються у суспільстві, які, у свою чергу, віддзеркалюються у мистецтві. Це час постійних сумнівів, зближення